

les visions, ofereix noves aproximacions i interpretacions possibles, de les formes de comunicació interactiva, social, emocional i humana.

Sania Papa

ANALOGIES AMB ALLO IRRACIONAL

(Gal. Artual, Barcelona)

Obra de Vera Chaves.

L'exposició més recent de l'obra de Vera Chaves, artista brasilera que viu i treballa a Barcelona des de fa 10 anys, anomenada *Enigmas*, ens mostra com la línia argumental de la seva trajectòria ha passat d'un conceptualisme personal, encara que no absent de referents, a una concepció més intimista o mediàticament subjectiva del "com" i el "què" vol representar.

D'altra banda, si les seves obres sempre han estat marcadades per una tendència a la depuració formal, despullades de barroquisme, aquesta depuració ara s'aliança amb major contundència en les formes i en les imatges. Això vol dir que de la utilització que fa de diferents materials i suports, aquests es concreten de manera clara i explícita, sense vacil·lar, reforçant els continguts que ens proposa: una reflexió humanista i al mateix temps irònica dels orígens de l'home en l'univers i la seva evolució, del tot qüestionable des de pressupòsits Darwinistes.

Al meu entendre, on pren més força el conjunt de l'exposició, és en les imatges fotogràfiques de primats. Aquestes fotografies, dotades de pinzellades pictòriques expressionistes, confereixen als primats una actitud quasi humana, però alhora se'ns presenten com imatges dantesques de la nostra condició racional. Les imatges que han estat fotocopiades de fotografies, refotografiades de nou i ampliadades, afegeixen una altre aspecte destacat del seu treball, això és la importància del procés en la conformació de l'obra. Així, es crea un fort contrast entre les imatges dels homínids i l'ús de la tecnologia. De nou torna a reafirmar la dicotomia entre allò que la nostra societat ha denominat natura i la cultura humana com a fet diferencial del regne animal.

Ens presenta, doncs, una sèrie d'interrelacions entre la raó, allò primigeni i desconegut, i l'absurd, en un joc de analogies dispar, on la potència de les imatges aconsegueix, amb encert, no deixant-se indiferents ni pel que fa a la capacitat de fent-se reflexionar ni en el seu

component estètic. La sèrie de petits objectes de pell de bisó penjats a la paret i les capces de signes de sil·labes -com a lletres d'un alfabet cuneiforme, desaparegut- col·locats a terra, reforcen i confirmen el discurs.

Més enllà de les significacions, i la reflexió conceptual que ens proposen les obres en conjunt, l'exposició demostra que amb el recurs de formes, materials i suports aparentment antagònics i diversos es pot aconseguir un tot coherent. Vera Chaves, ja en la maduresa humana i artística, ha revelat una solidesa discursiva i una formalització elegant, que no cau, ni en el manierisme ni la comoditat d'algunes llargues trajectòries.

Lola Donaire

TRADUCCió

ANALOGIAS COM O IRRACIONAL

A exposição mais recente da obra de Vera Chaves, artista brasileira que vive e trabalha em Barcelona há dez anos, denominada *ENIGMAS*, mostra uma linha argumental de sua trajetória, que passou de um conceitualismo pessoal, ainda que não ausente de referentes, a um concepção mais intimista mediada através da subjetividade do "como" e do "que" representar.

Por outro lado, se suas obras sempre estiveram marcadas por uma tendência à depuração formal, despojada de banalidade, aquela depuração agora se afirma com maior contundência nas formas e nas imagens. Isto quer dizer que na utilização que faz dos materiais e suportes, os mesmos se concretam de uma maneira clara e explícita, sem vacilar, reforçando os conteúdos a que se propõe: uma reflexão humanista e ao mesmo tempo irônica das origens do homem e do universo, de todo questionáveis a partir dos pressupostos darwinianos.

A meu entender, a maior força do conjunto da exposição está nas imagens fotográficas dos primatas. Essas fotografias, dotadas de pinzelladas óticas expressionistas, conferem aos primatas uma atitude quase humana, mas agora apresentadas como imagens dantescas de nossa condição racional. As imagens que foram fotocopiadas, refotografadas e novamente ampliadas, acrescentam um outro aspecto destacado de seu trabalho, assim como a importância do processo na conformação da obra. Dessa forma, cria-se um forte contraste entre imagens dos homínidos e o uso da tecnologia. De novo torna a reafirmar a dicotomia entre aquilo que nossa sociedade tem denominado natureza e a cultura humana a que faz diferenciada do reino animal.

Apresenta-se então, uma sèrie de interrelações entre razão, aquilo que é primal e desconhecido, e o absurdo, num jogo de analogias disparas, aonde a potência das imagens, com acerto, não nos deixam indiferentes, seja pela capacidade de refletir, seja em seu componente estético. A sèrie de pequenos objetos de pele de visón penduradas na parede, e as caixas com os signos cuneiformes, desaparecidos, colocados no chão, reforçam e confirmam o discurso.

Mais além das significações e da reflexão conceitual que propõem as obras no seu conjunto, a exposição demonstra que com o recurso das formas, materias e suportes aparentemente antagônicos e diversos se pode conseguir um todo coerente.

Vera Chaves, já na maturidade humana e artística, revela solidez de discurso e uma elegante solução formal, que não cai nem no maneirismo nem na comodidade de algumas longas trajetórias.

LOLA DONAIRE

Crítica de arte e curadora, ensaísta e professora de História da Arte. Vive em Barcelona, Espanha.